

opusdei.org

Ett år efter orkanen Katrina

Orkanen Katrina drabbade Förenta Staterna i slutet av augusti 2005. Mer än 1,500 personer i New Orleans dog och tiotusentals människor blev av med sina hem. Några ungdomar som fick kristen undervisning i Opus Dei-centra hjälpte flera månader senare till med återuppbyggandet av staden.

2006-08-26

Det har gått ett år sedan den i historien sjätte i ordningen orkanen uppnådde Förenta Staternas sydliga och mellersta delar. Den 29 augusti nådde det som till att börja med var en cyklon fram till Louisianas kust och nådde då full orkanstyrka med vindar som hade 78 m/s. Orkanen höll riktning mot New Orleans och även om den i sista ögonblicket avvek en smula från sin rutt, skapade den ändå stor förödelse i staden och stadens omgivningar.

70% av New Orleans ligger under havsytan. Den stora förödelsen berodde på att en damm brast på grund av orkanstyrkan. Man uppskattar antalet döda till 1,500 personer.

Om man ser till detta dystra faktum så har de materiella skadorna inte så stor betydelse, även om de var höga, 75 miljarder US-dollar..

Från hela USA och många andra delar av världen flöt det in insamlade penningmedel som hjälp till återkonstruktionen. Men det återstår ännu mycket att göra.

MAKTLÖSHET OCH MEDKÄNSLA

När en grupp universitetsstudenter som ofta besöker ett Opus Dei-centrum i Chicago fick se bilderna på TV av orkanens härjningar, upplevde samma känsla av maktlöshet och medlidande som resten av världen men denna förstärktes genom att man befann sig så nära katastrofplatsen.

Flera månader senare, när USA:s regering och de stora hjälporganisationerna hade utfört de allra mest trängande hjälpinsatserna, återstod ännu mycket att göra genom att ge hjälp med att lindra ett mycket stort lidande. Gruppen i Chicago beslöt sig för att resa till New Orleans och där delta i återuppbyggandet av

området. ”Vi visste att vi inte skulle kunna avhjälpa något av det som redan hänt, men vi ville i konkreta fakta omvandla vår känsla av solidaritet med de drabbade”, förklarar Bill.

“Då vi kom till staden gjorde vi en runda för att få en överblick av situationen och vi besökte de delar som mest drabbats av orkanen. Det gjorde oss ont att se hela kvarter som övergivits, tomma våningshus och kommersiella byggnader när det redan gått flera månader sedan Katrina for fram som en rasande furie”.

“På eftermiddagen delade vi upp oss i tre grupper”, fortsätter Bill. ”Mitt lag arbetade mycket ivrigt på att riva innandömet i ett hus i ett av de mest drabbade områdena. Vår uppgift bestod framför allt i att ta bort mellanväggarna som hade lidit stor skada på grund av vattnet.”

MÅLNING OCH RIVNING

“Under dessa dagar då vi höll på med målning och rivning kunde jag se hur min grupp växte till i tjänsteanda”. De förstod att deras hjälp bara var som ett sandkorn i en öken, men att den förvandlade dem i deras inre. Att hjälpa andra är något som förändrar våra liv.

“En dag hände något som var mycket rörande. Ägaren till ett hus där vi höll på att arbeta dök plötsligt upp. Jag vet inte om ni någonsin tänkt på hur ni skulle känna er om plötsligt en dag ert hem förvandlades till ruiner. Denne mans tacksamhet för arbetet vi utförde syntes i hans ansikte och det sade mer än många om än aldrig så översvallande ord”.

När vi så fick tillfälle att hjälpa andra under dessa dagar så var det samtidigt ett tillfälle att umgås med Gud. Vi kunde delta i mässan varje

dag och fick också stunder för enskild bön.

“Till slut kunde vi på nytt promenera omkring i staden och upptäcka att det ännu återstår mycket att göra, men att staden håller så sakta på att återhämta sig efter katastrofen. På eftermiddagen efter mässan hade vi ett möte där vi kunde berätta för varandra vad som hänt under dagen. Nästa morgon reste vi tillbaka till våra respektive städer, trötta men lyckliga”.

“För oss alla har det varit en oförglömlig upplevelse”, sammanfattar Bill. ”Det var så rörande att se så många människor som kommit från ibland mycket avlägsna platser för att hjälpa oss och hur oerhört tacksamma New Orleans-bornna var. Flera pojkar i gruppen berättade för mig att kontakten med så många människor i denna smärtsamma situation och

det exempel på frikostighet som andra gav, har hjälpt oss att förstå hur viktigt det är att efterlikna Gud i fråga om frikostighet och hur lycklig man blir av det.”

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/ett-ar-efter-orkanen-katrina/> (2026-03-23)